

4

FEBRIS.

D I A L O G V S

H V T T E

N L

C V S.

F E B R I S, D I A L O
VLRICHI DE
HVTTEN EQV. FE
BRIS DIALOGVS.

Interlocutores Huttenus & Febris. HVT.

VINTVABIS,
quam oportuit primo sta-
tim die exigere, tam mole-
stam hospita. Atq; audin?
Abi, abi apago. FEBR.
At ex tua simul humanita-
te, & ueteri Germanorum
instituto fuerat, hospitium
saltem commonstrare abe-
unt. Quaquam te iterum,
si fieri potest, oro, ne expellas hoc hyemis, incertam quo
diuertendum sit. HVT. Tibi dico primum, abi, Ad
hospitium deinde quod pertinet, Vides hanc portam?
per eam descenditur recta. FEB. Duc me age, uerum
ad aliquem duc uoluptarium, diuitem, potentem, cui
equi sint, ministri, comites, & familia copiose, & uestes,
& horti, & balnea. HVT. Hospes est hic ipse, ad quem
duco, sed non caret his, ac utitur credo. Atq; eccam tibi
domum. Agit ibi magno cum comitatu Cardinalis S.
Sixti, Roma huc profectus, pecuniam a nobis ut petat,
in bellum contra Turcas quam insumant Romanenses
isti, magno iterum apparatu expeditionem mouentes,
periti bellatores, obnoxium tibi genus. Age, occupa,
Cubat autem in palla purpurea, supinus, inter complu-
ra circum aulae, & ex argento coenat, ac auro bibit, ita
delicate

G V
delicate
tum hab
absimile
& ferina
lachrym
Obq; h
& ebric
appetit
Surdæ
bi hosp
cui sic i
tibi uid
Quam
cilentu
capite
tius Ca
nans?
semun
gnific
tio cui
sordid
tet: F
do ber
stut: A
puisse
din? h
dama
pran
datur
natur
man
dinal
dicti

G V S H V T T E N I C V S.

delicate, ut neget in Germania esse homines, qui palatum habeant. Damnatque perdices hic & turdos, Italicis absimiles dicens, ac nihil sapore respondentem. Nauseat & ferinam, ac panem insipidum uocat, ac uinum bibens lachrymatur, Italiam clamans, & Curficum inuocans. Obque has imprimis causas Barbariem nobis imputat, & ebrios uocat. Nec per quattuor menses, adhuc semel appetitui satis fecit, ganeam & saporum inopia. FEBR. Surdae cantilenam hanc. HVT. Quid? Non aptus tibi hospes? aut quemquam hic inuenies magis principem, cui sic inclinent alij, & congenudent? Aut non dignus tibi uideatur febre? FEBR. Etiam Podagra. HVT. Quam ob causam non placet igitur? FEBR. Ille macilentus? Ille gracilis? lunceus? & exuccus? Ille obstipito capite? Ille nuper inter fratres, atque adeo caesarios? nouitius Cardinalis? per reliqua uetus? Ille tribus oculis conuans? Cuius ego cocum redeuntem saepe a foro cum carnis femuncia uideo? HVT. Inuertis omnia. Ille inquam magnificus, ille reuerendissimus. Ille a latere, cuius est dominatio cuius paternitas, cuius clementia. Quem credibile est, sordide uitam degere, cum Germanos satis lautos non putet? FEB. Ut uiuat ipse, nihil pugno. Me uero quomodo bene habebit, qui suos omnes male pascit, male uestit? Ad cuius aedes ubi compulsaessem nuper, & me increpauisset ianitor, petissemque aliquot ibi dies hospitari, audin? hos inquit strepitus? Audio dixi. Erat autem quidam aliquid quasi petentium pulsus. Panem ait rogant. pransi domestici. Panem inquam ego? Atque ita parce datur hac in domo cibus, ut ne panis quidem satis apponatur? Ita parce inquit, Tum puluilli non sunt, aut pluma nullaque omnino mollities, praeterquam ea, cui se Cardinalis ipse deuouit, & in qua delitiatur. Verum is maledictionibus aduersum te instructus est, excommunicaturus.

L O
DE
FE
S.
V T.

A BIS,
rimo sta-
am mole-
audin?
FEBR.
umanita-
nanorum
ospitium
rare abe-
e iterum,
certa quo-
abi, Ad
portam?
e, uerum
ntem, cui
& uestes,
ad quem
cam tibi
inalis S.
ut petat,
nanenses
uentes,
occupa,
comple-
bibit, ita
delicate

F E B R I S. D I A L O

turus, statim, ac latū intrò pedē accesseris. Legatus est enim Leonis Maximi, male & bene ut meret quis, aut ipsi uisum fuerit, precari potens. Dictum putauit, atque abiens, te inueni benigniorem statim hospitem. HVT. Tum me tenuius ut uideo cœnare oportuit, quem tu nunquā, si meminero, inuenies hos apud Sacerdotes, largius epulantem. Verum isti tibi opifices, inepti sunt opinor & ipsi hospites. FEBR. Qui me partim inedia procul arcent, partim corporis exercitio longe proturbant. HVT. Ad principum te autem domos, aut illorum diuitum quid si adduxero, aut mercatores, atque adeo Fuccheros tibi si indicem? FEB. Nihil, cinctos omnes turba medicorū inueni accedens aliquādo. Proinde & apud ipsos non est locus, duc aliò, per meum illud in te uetus beneficium oro. HVT. Per quod tuum beneficium? Quam mihi fictionem narras? Tu autem beneficium afficis, quos habes? FEBR. Te omnium maxime. An excidit, octauo ab hinc anno quā te studiosum, quā pietati deditum, & quā patientem te reddiderim, quartana quando adfui, sex non amplius menses? HVT. Immo ualde quando cruciabas tu me, ego cōtra tui tædio, impensius studia colui. Verum agnosco consilium. Ad illum te refers defensorem tuum, qui ista instruxit oratione, qua uteris, apud eos quibus per risum etiam molestiam accumulās, fingendo studiosos facere te, & ingeniosos. Quod si uera sunt, quæ de tuis ille beneficijs commemorat, quare non item ualentior me reddidisti post, cum ille dicat, à quartana quod conualuerit semel, eum rectius ualiturū post, quā unquam prius? At ego, tot illos a tuo discessu annos agrotavi, alijs atq; alijs continuo morbis. FEBR. Quia derelinquendi tui consiliū haud dum cœpi, & tunc quidem ut mox reditura abscessi. Nunc uero nisi in aliquod me dignum

G V
gnum a
ne adhu
uidebit
le obuli
At te eg
alijs ut
cam tibi
FEBR
ibi mor
annum
aut He
induci
deuora
tet, nu
quia c
hac me
uentes
rata cu
intra c
ris ex
scium
FEBR
confes
uisam
cos, q
to ad
ercen
nre t
pasto
uiter
suspi
osten
metu

gnum auertis hospitium, dico tibi ut propositum est meum, ne adhuc quidem deferam, ac irato etiam adero, totos si uidebis sex aut septem annos. HVT. At ego tribus ut ille obulis interdum obsonabo, & abstemius uiuam. FEB. At te ego delicatum reddam, per mei affectionem alia ex alijs ut concupiscas. HVT. Tunc medicos superinducam tibi, & illum statim magna cum fiducia Stromerum. FEBR. Haec medicos, haec Stromerum, quasi tuos ego ibi mores haud sciam, qui aegrotare malis totum libenter annum, quam illud semel aut iterum uorare Ra barbarum, aut Hellebori scrupulos duos. Quin illum mihi superinducis, qui uidens auenae granum in aegri lotio, equum deuorasse eum putauit. HVT. Quod cauere me oportet, nunc autem alios iterum ad hospites traducam. Et quia cum uoluptarijs illis negotium tibi effedicis, sequere hac me, ad illos abimus fratres, molliter per omnia uiuentes, uel hoc argumento, quod obesi sunt, & bene curata cute, tum iucunde uiuunt & suauiter, moranturque intra cellas, raro ad illud quod obesse tibi uideo, corporis exercitium abeuntes. Bibunt autem uinum, & esu piscium utuntur intemperatissime. En te dignum hospitium. FEBR. Non abducis, Audiunt enim muliercularum confessiones, & incantamenta discunt, quibus uel procul uisam me abigunt. HVT. Vinum ad illos igitur Canonicos, quibus eadem ista affatim, & copiosius adhuc multo adsunt, nisi quod equitant interdum, & uenantur, exercendi simul & oblectandi sui gratia. Omhino conuenire tibi existimo, si quidem petis succulentos, & benepastos aliquos, qui opipare coenant, molliter cubant, suauiter otiantur, & nequid esse aduersum te munimentum suspiceris, secure uitam degunt, illis medium digitum ostendentes medicis, quos tu nescio quomodo in tantum metuis, apud Fuccheros, cum plerumque magis aegrotent

a iij quibus

egatus est
quis, aut
ui, atque
n. HVT.
quem tu
cerdotes,
nepti sunt
m inedia
e protur
, aut illo
es, atque
l, cinctos
ado. Pro
meum il
od tuum
u autem
uium maxi
diosum,
reddide
menses?
go contra
osco con
ni ista in
er risum
os facere
s ille be
orem me
l conua
inquam
grotauit,
derelin
idem ut
d me di
gnum

F E B R I S, D I A L O

quibus ipsi adsunt, quàm qui, ut apud Saxones, sine me
 dicis aetatem degunt. Scilicet medicos contemnunt hi,
 quos dixi. Præterea supini ut plurimū iacent, & in bal-
 neis delitiāntur, aguntq; conuiuia creberrime, & inter
 scorta ebrij ad multam plerūq; noctem desidēt. Quofit,
 ut crudis sint stomachis, & subinde male concoquant.
 FEBR. Est hoc quidem aptum febrī genus, ac digni
 uidētur huiusmodi, quibus quàm diuissime cohabitē.
 Sed uereor innumerabiles ne me ibi ægritudines præ-
 uenerint, quādo quidem sic uiuūt illi, Putas tu aliquem
 horum enim, morbo haud dum captum? & quem non
 occupauerit podagra nuper, aut calculus, aut hydropi-
 sis, aut Ischia, aut articulorum cruciatus, aut lepra, aut
 morbus regius, aut caducus, aut Gallicus, aut pessima
 quæq; scabies, aut Cancer, aut Polypus, aut Lupus, aut
 Fistula, aut Angina? Aut qui manibus ac pedibus per
 multam miser Ebrietatem tremat? aut laterū dolor quē
 uexet? aut qui utcūq; affectus sit, quo minus febrī locus
 esse possit? Nam & hæ quas dixi, & aliæ innumera pe-
 stes, culinam sequuntur, mensas & cōuiuia quærunt, ac
 cum delicatis illis, & pinguibus, habitare gaudēt, & ad
 ferculorū ut ego uarietatem, & luxum, agminatim con-
 fluunt. HVT. Confide, aliqui uacant enim, iste in pri-
 mis Curtisanus, qui nuper ab urbe reuertēs, cum apud
 quendam illic Cardinalem didicisset molliter uiuere, in
 medias se repente delitiās coniecit, agitque periucūde.
 FEBR. Bibit uinū? HVT. Perbibit. FEBR. Cōdit
 pipere, & cinamomo, & zinzibere, & gariophyllo?
 HVT. Largissime. FEBR. Habet lectos, & tapetes,
 & culcitrās plumis suffertas, & ceruicalia, & sericum?
 HVT. Instructissime. FEBR. Tum pisces edit etiā?
 HVT. Lurcatur, sed non nisi caros, & magni emptos,
 amatq; perdices, & phasianos, & si leporem edat, pul-
 chriorem

G V

chriorem
 dicit, qu
 HVT.
 est inter
 gotium
 mania e
 bene ue
 Optat &
 Inter
 FEBR
 ribus. F
 suffoca
 catenin
 HVT.
 nos cur
 FEBR
 FEBR
 HV
 sc

F I

G V S H V T T E N I C V S :

chriorem se fieri putat, iam autem longam hanc hyemē
 dicit, qua caret a paragis. FEBR. Et lauat nonnūquā?
 HVT. Cupidissime, & crebro. FEBR. Non avarus
 est interim? HVT. Profusissime liberalis. FEBR. Ne
 gotium est illi cū medicis? HVT. Odit infense, & Ger
 mania expellēdos putat. FEBR. Pellitus est, aut aliter
 bene uestitus? HVT. Immo ut ille apud Martialem,
 Optat & obscuras luces, uentosq; niuesq;

Inter sexcentas Bacchara gausapinas.
 FEBR. Vereor ne me haud diu sustinere possit, his mo
 ribus. HVT. Id tu uideris scilicet, quæ cur uelles statim
 suffocare, quem diu tenere possis? FEBR. Si me deli
 catenimis tractauerit. Verum heus tu, habet Musicos?
 HVT. Et parasitos. FEBR. Et scortum habet, quod
 nos curet? HVT. Quoddam molliculum & blandum.
 FEBR. Habet uentrem? HVT. Iam extare illi incipit.
 FEBR. Quod si me nō accipiat ille, tunc tu quo duces?

HVT. Circumducam. FEBR. At te ego circum
 scribā. HVT. At te ego contemnam. FEB.

At te ego iugulabo. HVT. At tibi ego
 oppedā. FEB. Febri? HVT. Tibi

Febri, suffragantibus inedia, ex
 ercítio, sobrietate, & acta

duriter per omnia ui
 ta. FEBR. Ten

tabo bene

fici-

arium illum, post

de te uidero. HVT.

Vt uoles, ego me hinc proripio.

FEBRIS, DIALOGI FINIS.

Mense FEBR. An. MDXIX.

STYONHTTYS

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

Faint, illegible text at the bottom of the page, possibly bleed-through.

503
Georgs-B.

4
FEBRIS. ♀

D I A L O G V S

H V T T E

N L

C V S.

